

han ogsaa let ved at kalde Sjørup for en By. Feldborg strækker sig omtrent $\frac{3}{4}$ Mil i Udstrækning, og det er vist ganske rigtigt, der er vist over 150 Mennesker, ja, maaske 3—4 eller 500 Mennesker, og saa har man jo let ved at faa en By ud af det. I Trap staar der om Haderup, at der ligger Kirken, Præstegaarden og Skolen ved Kirken, og omkring disse er der i Aarenes Løb bygget en Del umiddelbart i Nærheden, saa der er der, som der er sagt, over 100 Mennesker, og før Jul var man ogsaa saa ivrig efter at faa Indbyggerantallet opgivet. Man havde da kun faaet Tallet til 74, nu er man kommen saa vidt, at man har faaet 86, og dersom det ærede Medlem vil bede dem om at faa det talt efter en Gang til — alle gode Gange ere jo tre —, saa skal man nok finde de øvrige, saa at vi komme over de 100. For Resten vil jeg sige, at f. Eks. det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) har været i Haderup, og han kan bevidne, at det er det, man kalder en Landsby øvre i de Egne, saa den Skinsyge, der er der omkring over, at der har kunnet opblomstre en By paa dette forholdsvis øde Terrain, kan det ikke hjælpe, at de komme med, thi det er en Kendsgerning, og vil Finansudvalget sætte Pris paa at have en Autoritet, som kan udtale sig om disse to Byer i Forhold til hinanden, saa vil jeg henvise til den ærede Landstingsmand fra Mors; han har været i begge Byer, om man kan kalde dem begge saa, og han vil nok give de ønskede Oplysninger i saa Henseende.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, paa hvad Maade Sjørups Distriktslæge-Embedet var blevet oprettet. Det kan godt være, saa langt kan jeg ikke huske tilbage, men jeg ved, at Haderup gjorde et rundtligt Tilbud og selv vilde have bygget Boligen, hvis de kunde have faaet Lov dertil. Det vilde de andre nu ikke slutte sig til, og i Stedet for at lade Sagen dø hen, saa gave de efter og gave deres rigelige Tilskud til, at Boligen kom til at ligge i Sjørup. Men fordi de en Gang ere bleve narrede, var det ikke heldigt, om de skulde blive narrede en Gang til, saaledes at Apoteket ogsaa kom til at ligge det andet Sted, saa kunde man let komme til at gøre den Uret en Gang til, som blev begaaet den Gang, og som saa ikke vilde kunne ændres.

Det ærede Medlem synes jeg var meget uheldigt med at finde det centrale Punkt. Jeg havde nu vist, at Haderup laa anderledes centralt end Sjørup, men han

vilde byde over, og da det er det, det gælder om, saa skulde han dygtig fremad, for uden for Haderup Sogn kunde han umulig komme til et Midtpunkt, det er en Kendsgerning, det vil han selv indrømme, og naar han skulde forlade Haderup Sogn, saa kom det til at blive saaledes, at det Punkt, han angav, var Simmelkær, og saa er der ganske rigtig maaske lige langt til Viborg og Holstebro, nemlig ca. $3\frac{1}{2}$ Mil, men saa er der 2 Mil til Herning og 5 Mil til Skive, saa det er et underligt Centrum, det ærede Medlem der har truffet.

Det er mærkeligt, at det ærede Medlem vil benytte sig af Ting, som han godt maa vide bedre Besked om. Jeg tror nok, at det ærede Medlem sagde i Gaar, at baade Stiftsfysikus i Ringkøbing og i Skive havde udtalt som en Grund, hvorfor Sjørup skulde foretrækkes, og Apoteket skulde ligge der, at Vejene vare daarligere i Haderup Sogn. Ikke sandt? (Afbrydelse.) Naa ikke, ja, jeg forstod det saaledes, at det ærede Medlem sagde, at det stod i Erklæringen; at det skulde være saaledes. Jeg vil gerne stadfæste, hvad der i den Anledning er sagt af Stiftsfysikus fra Ringkøbing. Han siger: „At det store Areal, der ligger mellem Apotekerne i Skive, Holstebro, Viborg, Herning med omtrent 3 Miles Afstand fra hver af disse Steder, maa siges at have stor Trang til Oprettelsen af et Apotek, kan ikke betvivles, lige saa lidt som at Haderup By maa siges at være det med Hensyn til saavel nuværende som tilkommende Vejforbindelser bekvemteste Sted for et saadant Apoteks Anlæggelse.“ Jeg mener hermed at have bevist over for det ærede Medlem, at disse Grunde, som han i Gaar fremførte mod Andragendet, have grumme lidt paa sig. Dermed skal jeg foreløbig slutte.

Benzon: Det har glædet mig overordentlig at høre den Iver, der er til Stede her for at faa fat i Apotekerne. Det er selvfølgelig særdeles opmuntrende, specielt for mig, at faa at vide, at Apotekerne er en saa eftersøgt Vare. Men jeg kan dog ikke undlade atter at gøre opmærksom paa en Ting, som jeg fremdrog ved Finanslovens første Behandling, nemlig at der ogsaa er visse Ubehageligheder ved at gaa for vidt med Anlæg af Apoteker. Vi ere her inde paa et nyt Princip, Subventionsprincippet. Nu kan jeg nok se, at Apoteker ikke ere absolut saa vigtige som f. Eks. Svineavlscentrer. Thi disse faa Subvention paa ubegrænset Tid, mens Sub-